

KHÔNG SỬ DỤNG SỪNG TÊ GIÁC

SỪNG TÊ GIÁC ĐƯỢC XEM NHƯ LÀ BÀI THUỐC, THUỐC BỔ, HOẶC MỘT VẬT TRƯNG BÀY CỦA SỰ ĐẲNG CẤP.

NHƯNG SỰ THẬT LÀ SỪNG TÊ GIÁC KHÔNG THỂ CHỮA BỆNH MÀ THẬM CHỈ CÒN CÓ THỂ KHIẾN CHÚNG TA BỊ BỆNH.

Sùng tê giác bấy lâu nay được biết rằng là cấu tạo từ thành phần giống như tóc và móng tay người, thậm chí cũng giống với cả móng ngựa. Melanin và canxi tích tụ cũng là thành phần chính làm nên sùng. Nhưng có một điều mà ít người được biết đến đó là loài Tê giác sống trong môi trường hoang dã thường có lượng ký sinh trung mang mầm bệnh rất cao, một số có thể gây tử vong cho con người.

Đa số những bệnh này lây truyền từ loài ve, như bệnh sốt xuất huyết Crimea-Congo (CCHF), bệnh mà hiện nay vẫn chưa có cách chữa trị.

Căn bệnh sốt này là bệnh đặc hữu ở châu Phi mà hiện nay chưa có vắc-xin phòng ngừa và tỷ lệ tử vong cao đến 40%. CCHF có thể lây qua tiếp xúc trực tiếp với máu và mô cơ thể bị nhiễm bệnh. Sùng tê giác được bày bán ngoài chợ đen đa phần đã bị dính máu nhiễm bệnh do khuôn mặt con tê giác thường bị chém để lấy sùng. Những căn bệnh truyền nhiễm khác bởi ve bao gồm Sốt Ve Cắn Châu Phi (African Tick Bite Fever), bệnh Babesiosis, và Sốt Bờ Đông (East Coast Fever).

Không những thế, Tê giác còn là vật chủ mang mầm bệnh Nagana (bệnh ngủ hay bệnh trypanosoma) gây ảnh hưởng đến hệ thống máu. Và các bệnh máu khác cũng gây ra từ ký sinh trùng đơn bào như ký sinh trùng Theileria và Trypanosome.

Tê giác cũng có thể nhiễm vi trùng gây ra bệnh viêm phổi hay các bệnh suy nhược khác từ vi khuẩn như Staphylococcus, Streptococcus, vi khuẩn Trực tràng, Salmonella hay Brucella. Nếu bất kỳ loại vi khuẩn nào trong số này tiếp xúc với con người, chúng có thể gây ra các bệnh nghiêm trọng đối với người, hoặc tệ hơn là tử vong.

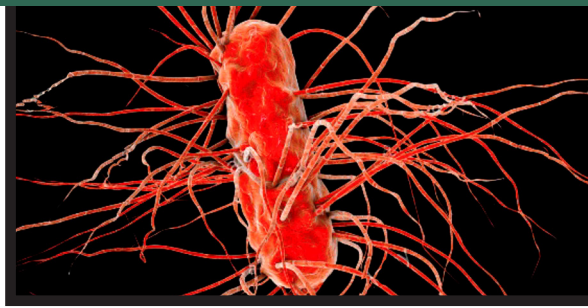
Những kết quả từ các cuộc kiểm nghiệm trên sừng tê giác thu thập tại Nam Phi cho thấy nhiều dấu vết của vi khuẩn E. coli (Escherichia coli) and Pseudomonas aeruginosa trên bề mặt của mẫu vật sừng.

Đa số mọi người biết đến E. coli là một loài vi khuẩn đáng sợ vì chúng thường được tìm thấy trong các thực phẩm, nguồn nước bị nhiễm phân, nguyên nhân gây ngộ độc thực phẩm.

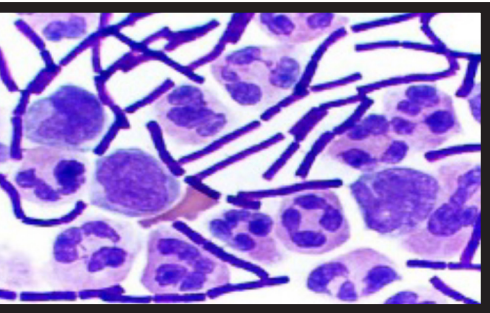
Tê giác cũng thường chết do bệnh Ngộ độc thịt (Botulism), căn bệnh gây ra bởi trực khuẩn Clostridia, thường được tìm thấy trong tình trạng "ngủ đông" ở các mô thịt chết qua nhiều năm. Các độc tố ngộ độc là một trong những độc tố gây tử vong cao nhất trên tế giới và gây ra nhiều triệu chứng của các bệnh cấp tính. Uốn ván là một trong những căn bệnh cấp tính do khuẩn Clostridia gây ra.

Pseudomonas aeruginosa cũng là loại khuẩn phổ biến gây bệnh cho con người. Chúng rất quan trọng trong y tế vì chúng là loài khuẩn có thể kháng đa kháng sinh. Chúng được biết có cơ chế kháng kháng sinh tiên tiến, và là nguyên nhân của nhiều căn bệnh nghiêm trọng bao gồm các bệnh nhiễm trùng qua dụng cụ y tế như viêm phổi từ máy thở bị nhiễm bệnh và các hội chứng nhiễm trùng huyết khác. Các triệu chứng phổ biến hơn sẽ là nhiễm trùng tai nặng hoặc vết thương mãn tính mà không thể lành được.

Các bệnh truyền nhiễm liên quan đến tê giác chủ yếu là do ký sinh trùng và đặc biệt là do giun sán gây ra, bao gồm sán dây (thường gây u nang ở mô cơ, cơ giết và các vấn đề thần kinh). Các ký sinh trùng như sán phổi ảnh hưởng đến dạ cổ, ruột non, ruột già, và sán lá gan.

E.Coli

Anthrax Bacilli

đã châu Phi. Nhưng hầu hết con người đã mất đi khả năng miễn nhiễm này do chúng ta không còn sống trong môi trường hoang dã nữa, và nếu bị phơi nhiễm, chúng ta có khả năng mắc bệnh cao khi tiếp xúc các căn bệnh này.

Những tên tội phạm buôn bán sừng tê giác và cung cấp các sản phẩm động vật hoang dã bất hợp pháp, không những gây thiệt hại cho loài động vật mà còn cả con người về mặt sức khỏe và quyền lợi của người mua.

Ngoài việc không mang lợi ích gì khi sử dụng sừng tê giác, bạn cũng có thể khiến bản thân và gia đình mình nhiễm bệnh.

Từ việc tiếp xúc, ăn, hay uống sừng tê giác dưới bất kỳ hình thức nào, bạn đều có thể bị phơi nhiễm đến các tác nhân gây bệnh chết người.

Cho nên điều đơn giản là, hãy giữ cho bản thân và gia đình bạn an toàn:

KHÔNG SỬ DỤNG SỪNG TÊ GIÁC.

Hãy bảo vệ sức khỏe của bản thân, gia đình và người thân yêu của bạn:

KHÔNG SỬ DỤNG SỪNG TÊ GIÁC.

Vi tê giác sử dụng sừng trong chiến đấu, đào đất, và phá vỡ cành cây, vùng da xung quanh sừng đặc biệt thường có nhiều vết thương hở. Những vết thương này và cả sừng là nơi trú ẩn lý tưởng cho các vật chủ mang bệnh như ruồi, bọ ve, bọ chét, chấy, và giòi; chúng đều có thể gây bệnh cấp tính ở người.

Hành vi đào xới bằng sừng của tê giác cũng dẫn đến việc nhiễm những bệnh từ đất như Uốn ván, bệnh Than, và bệnh Sán chó.

Lượng ký sinh trùng ẩn chứa trong tê giác là điều hiển nhiên đối với động vật hoang dã. Những ký sinh trùng này tuy có thể có ảnh hưởng xấu đến con tê giác, nhưng loài tê giác đã tiến hóa và thích nghi cùng lượng khuẩn này từ nhiều năm và được coi là một phần trong hệ sinh thái của động vật hoang dã.

